

ΤΡΥΓΟΜΗΝΑΣ 1997
(ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ)

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΤΟΣ 90
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 93

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΣΕ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Πραγματοποιήθηκε (10, 11 και 12-10-97) στον Πειραιά το Δ' Πανελλήνιο Συνέδριο Ποντιακών Συλλόγων για την Εθνική Αυτογνωσία. Την διοργάνωση είχε αναλάβει η Ένωση Ποντίων Πειραιώς με θέμα τον Ποντιακό χορό.

Πριν από την έναρξη των εργασιών το Προεδρείο κάλεσε τους αντιπροσώπους της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας να χαιρετήσουν, να παρουσιάσουν και να παραδώσουν τα πρακτικά του προηγούμενου Συνεδρίου που έγινε στη Βέροια. Η πα-

ράδοση του βιβλίου πρακτικών (της σκυτάλης) στην Ένωση Ποντίων Πειραιώς (Προεδρείο) έγινε με επίσημο και επισημικό τρόπο. Συγκεκριμένα: Χαιρέτισε ο Πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης κ. Μιχαηλίδης Γιάννης λέγοντας:

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι εισηγητές, Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, Παραδίδοντάς σας τα πρακτικά του 3ου Πανελλήνιου Συνεδρίου Εθνικής Αυτογνωσίας Ποντιακών Συλλόγων, παρακαλούμε σαν Ευξείνου Λέσχη Βέροιας να μας επιτρέ-

ψετε μιον άλλη εξομολόγηση:

Αν μπορούσαμε να πείσουμε τον καθένα σας ότι εμείς πάνω ψηλά στη Βέροια, με το ρόλο που διαδραματίζουμε, μπορούμε και φυλάμε επάξιο θερμότητες τόσο γενικά όσο και κυρίως εξειδικευμένα, θα μας κολόκευε εξαιρετικά.

Κατά την ένοια αυτή κι αν είχαμε δεδομένη τη συγκατάθεσή σας - θα θέλαμε να προσθέσουμε ότι προσπαθούμε και κάνουμε όσο και ό,τι καλύτερο μπορούμε, για να έχουμε σταθερά καθώς τα πράγματα όχι μόνο του Ποντιακού Ελληνισμού αλλά και του συνοδικότερου και μέσω αυτών μακρόρι να μπορεί, χωρίς καμιά διάκριση, να πορεύεται τον δρόμο της ζωής του μ' αξιοπρέπεια και προκοπή ο κάθε άνθρωπος της οικουμένης νοούμενος σαν ιερή ιδέα.

Γι' αυτό και με λογιισμό και μ' όνειρο πιστέψαμε στον θεσμό των Συνεδρίων. Άεστ' επιτρέψτε μου να εκφραστώ κατά την επιθυμία μου όσον πολλοί ευρισκόμες κάθε χρόνο κι άλλο καλύτερον εγκρινούμε τ' εμέτερον την δύναμιν και το μέγα χρέος εμουν αν πατρίδα, αν θρησκείαν, αν επιστήμην και την Ελευθερίαν, αν Ειρήνην και αν Δημοκρατίαν και σ' όλη εκείνα τα υψηλά ιδέας που έφτανε το γλυκύν τη μελωδίαν της ζωής".

Αυτονόητο είναι ότι δεν αρκεί μόνο να αυνερχόμεστε απ' όλη την Ελλάδα ή και το Εξωτερικό καμιά φορά ως παρατηρητές, για να διαλεγόμεστε μόνο.

Πρέπει να μας ενδιαφέρουν ακόμη περισσότερο τα πορίσματα των Συνεδρίων που δεν είναι παρά οι αποφάσεις όλων μας, καθώς και οι δυνατότητες υλοποίησής τους.

Με τέτοια αισθήματα συνέκειη στην 8η σελ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ - ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ ΤΟΥ Γ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ

**Του Γερασιμίδα Μιχάλη Γεν. Γραμματέα
της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας**

Σεβαστή μου ομήγυρη,

Προσερχόμενος στο βήμα αισθάνομαι κάπως αμήχανα. Και τούτο γιατί δεν έχω τον απαιτούμενο χρόνο για μία τεκμηριωμένη παρουσίαση των πρακτικών του προηγούμενου Συνεδρίου που έγινε στη Βέροια. Όμως θα προσπαθώ και ελπίζω να με κρίνετε με τη δέουσα συγκρατητικότητα. Ζητώ συγνώμη από το ίδιο το θέμα, οι απαιτήσεις του οποίου είναι πολλές. Συνήθως αυτή την ώρα εγκωμιάζουμε την όντως κοπιώδη προσπάθεια που απαιτεί η έκδοση των πρακτικών, εγκωμιάζοντας ακόμα την εξωτερική εμφάνιση του βιβλίου, τον όγκο του και αφήνουμε στο ηδριθώριο την ουσία, το περιεχόμενό του.

Η Ευξείνου Λέσχη Βέροιας αποφεύγει την φλυαρία αυτή φιλοσοφία που ωραιοποιεί τα πάντα. Απονέμει τον έ-

παινο εκεί όπου υπάρχει αντίκρουσμα. Κάθε της υπερβολή κρύβει και μία αλήθεια. Με αυτό τα κριτήρια, η διοργάνωση του τρίτου Συνεδρίου υπήρξε άσπληνη και η έκδοση των πρακτικών επιτυχής από κάθε άποψη. Δικαιούνται, νομίζω, τα θερμά συχαρητήρια όσων εργάστηκαν αψιλοκερδώς προς την κατεύθυνση αυτή. Και φυσικά όλοι οι διακεκριμένοι ειδηγτές οι οποίοι αγκαλιάσαν και φώτισαν με τον καλύτερο τρόπο κάθε πτυχή του θέματος, δίνοντας έτσι στον ακριτικό, τον αθηναϊκό και απόδημο ελληνισμό τη θέση που του αξίζει.

Όσο αυτό το ανεκτίμητο υλικό μαζί με τις εύστοχες προτάσεις και τοποθετήσεις των συνέδρων, τα πορίσματα, τα ψηφίσματα και τόσο άλλα, έχουν περιληφθεί στο βιβλίο πρακτικών που αποτελεί, όχι μόνο λογοτεχνικό πό-

νημο, αλλά προπαντός εξαιρετικό βοήθημα για όσους διατηρούν ακόμα την έφεση να μπηθούν στο πνεύμα της εθνικής και πολιτιστικής αυτογνωσίας.

Το γεγονός ότι χρησιμοποιώ διορκώς κολεκτικώς λόγια με ανησυχεί ιδιαίτερα. Ο δρόμος που πήραμε δεν είναι ανθόσπορος. Γι' αυτό είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω, μέσα σε δύο μόνο λεπτά, κάποιες κοκκές συγκυρίες, θέλοντας ν' αποφύγω μία ενδεχόμενη αποστασιοποιητική κριτική.

Θέλω να πω, σεβαστό μου ακροατήριε, ότι αυτό που δίνουμε σε θεωρητικό μόνο επίπεδο δεν αρκεί. Ούτε τα ρητορικά σχήματα, τα όμορφα λόγια των εισηγμένων που ακούστηκαν κατά κόρον προσφέρουν από μόνο τους στην εθνική αυτογνωσία. Πρέπει προηγουμένως να γίνουν πάρα πολλά. Την εθνική αυ-

τογνωσία την ζεις, την βιώνεις καθημερινά μέσα στην ελληνική πραγματικότητα και νοιώθεις σαν γνήσιο τέκνο μιας προστατευτικής μάνος πατρίδας ή σαν παραποιάδι κάποιος άσηπτης μητριάς.

Οφείλουμε λοιπόν να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας τη σκληρή αυτή πραγματικότητα, την πικρή αλήθεια, η οποία προηγουμένως δυσκολεύει χρόνια για την εθνική και παραδοσιακή μας ταυτότητα. Αν δεν εξασφαλιστούν, με βαθιές κοινωνικές τομές, οι αναγκαίες προϋποθέσεις για ένα ευνοϊκό κλίμα, το έργο που ξεκινήσαμε δεν θα φέρει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Συνεπώς η εθνική και πολιτιστική αυτογνωσία δεν είναι υπόθεση μόνο των ποντιακών ή όποιων άλλων πολιτιστικών συλλόγων. Πριν απ' όλα η πολιτεία οφείλει να συμψηφισθεί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛ.

Η ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΗ ΗΜΑΘΙΑΣ

Από την Ευξείνου Λέσχη Βέροιας στάλθηκε στο Νομάρχη Ημαθίας η παρακάτω ευχαριστήρια επιστολή:

*Αξιότιμε κ. Νομάρχη,

Η Ευξείνου Λέσχη δεν παρέλειψε σε καμμία περίπτωση να ευχαριστήσει όσους στάθηκαν δίπλα της με οποιονδήποτε τρόπο. Και εξακολλούβει να το πράττει διότι η αχαριστία είναι από τα χειρότερα ελαττώματα του ανθρώπου.

Ο μόνος που δικαιούται ένα ευχαριστήριο για να μην μας διαψεύσει είστε Ζεις κ. Νομάρχη. Πράγματι τίποτε δεν γράψαμε για τα όσα κάνατε και εξακολλούβετε να κάνετε για την Ευξείνου Λέσχη σαν Δήμαρχος παλαιότερα αλλά και σαν Νομάρχης σήμερα. Αυτό το ζωηρό και γόνιμο ενδιαφέρον σας θα ήταν αδιανόητο να μείνει διαρκώς μεταξυ μας. Τον τελευταίο καιρό μάλιστα ενισχύσατε οικονομικά το αναγειρόμενο κτιριακό συγκρότημα Πανοράματος με το ποσό των δέκα οκτώ εκατομμυρίων δραχ. από το Νομαρχιακό Ταμείο. Σήμερα έχετε αναλάβει προσωπικά την χρηματοδότηση του έργου από άλλη πηγή. Ηδη το θέμα αυτό όπως γνωρίζετε βρίσκεται σε καλό δρόμο.

Για όλα αυτά σας ευχαριστούμε θερμά και ευχόμεστε πάντα με υγεία να προσφέρετε τις πολυτιμες υπηρεσίες σας για το καλό όλου του Νομού.

Με τιμή

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΗΣ

Παιδιά παιδική χορευτική ομάδα της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας με το χοροδιδάσκαλο κ. Βασίλη Φωτιάδη. Η συμβολή της οικογένειας του παπα Μανώλη Φωτιάδη στην Ευξείνου Λέσχη Βέροιας υπήρξε μεγάλη και συνεχίζει ν' αποτελεί ένα κεφάλαιο ανεκτίμητο για τη Λέσχη.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

ΚΙΦΑΛ' ΕΙΧΕΝ, ΚΙ ΕΙΧΕΝ ΚΙ ΞΕΡΩ

Εναν καιρόν απ Κατεφορίας τα μέρια, εσκότωσαν τον μιχτάρ' και έκοψαν το κιφάλ'ν απ. Έκουμουθιάσαν οι χωρέτ' και έθεσαν:

"Μώσε, κ' εσκότωσαν στον, το κιφάλ'ν απ έκοψαν".

Κι επεκεί άμον υποψιάσαν, ερώτessαν και τη νύφην απ':

- Νέκουτση, ο πεθερόσ', όνταν εσ'κώθεν πουρνά, πουρνά, είχε κιφάλ'.

- Γουρνάν εσουν, είπεν η νύφε, ντο να λέγω σας! Φαήν εψηλάφησαν και έφασεν, άμα κιφάλ' είχαν - κ' είχαν κι ξέρω.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Εγώ είμαι κηδόν παιδίν καν' άν κακόν 'κι εποίκα δύο κορτσάπα εφίθεσα κι άλλο τιδέν 'κι εποίκα.

Ολόγερα ποι στέκετε κι εμέν σείρ τερείτεν ελάτεν απ χορεύωμε απ' όσον επορείτεν.

Κόρ' έθα 'ς ήμαρτα ποί'σον τρία μετόνιας άνοιξον τα ξερόχερας

κι έπαρ'με 'ς σην αγκαλιάσ'.

Από μακρά πα είδα 'σε κι εθάρρεσα κάτ' είπες έρθεσ σουμάν και είδα 'σε και γιατ' εμέναν 'κι είσαι.

Ποηθά να λέγω 'κι ε-πορώ

οήγια 'κι κανίνταν τα τιάρτια μ' όθια να λέγω

μερών και 'κι τεθεί-νταν.

Πάγω να πάγω 'κι ε-πορώ

πάω απάν' 'ς σην πά-γον

ο ήπεν πάει 'ς σην μά-ναν απ

κι εγώ πα που να πάω.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

- σαπάνα = αφενδόνη
- σαχάν = πιάτο
- σαχτάρ = στάχτη
- σέθα = σκόρος
- σεμέρ = σαμάρι
- σκαθώνω = αρχίζω
- σκαφίδ' = σκάφι
- σκοτία = σκοτάδι
- σκωθék = σκουθίκι
- σκώσιμο = σήκωμα

ΑΝΤΡΙΚΗ

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

1. Το καμίσ' (πουκάμισο). Ηταν φτιαγμένο από άσπρο πανί, χασέ, λιινό ή από καννάβιον ύφασμα και το φορούσαν κατάσαρκα, όπως ακριβώς το σημερινό φανελάκι. Είχε στενό γιακά και ευρύχωρα μανίκια. Υπήρχαν και μεταξωτά πουκάμισα που τα φορούσαν συνήθως οι νέοι και οι νιόγαμπροι.

2. Το σώβρακον, που λεγόταν και ίστονη (στην τουρκική). Το έφτιαχναν από καννάβιον ύφασμα ή από χασέ. Το έδεναν στη μέση με ληπητή ταινία (βρακοζώνη) και έφτανε ως τον αστράγαλο, όπου στένευε. Το καμίσ' και το σώβρακο, δηλαδή τα δύο μαζί, τα έλεγαν καμισώβρακα.

3. Το γεθék' (γεθékι). Ηταν φτιαγμένο από βαμβακερό ύφασμα χωρίς μανίκια. Ηταν φοδραρισμένο. Εφτανε από το λαιμό ως τη μέση. Κουμπωνόταν μπροστά, σταυρωτά, με κουμπία (κοτσάκα) και είχε τσέπη στη δεξιά πλευρά. Το φορούσαν πάνω από το καμίσ'. Άλλο είδος γεθεκίου ήταν το λεγόμενο τσαμαντάν (τουρκικά), που το κατασκεύαζαν από τσόχα κόκκινη ή λιλά και από εγχώριο μαύρο σάβι. Είχε δύο τσέπες σε κάθε πλευρά, που βρίσκονταν περίπου στο ύψος του στήθους.

Το τζαμαντάν είχε και κεντήματα από διάφορα χρώματα (τριχύλλια).

ΚΟΥΖΙΝΑ

1. Τα "φούρνικα". Μάζευαν τις "ρόκες" του καλαμποκιού πρώιμα, μόλις οι κόκκοι έφταναν στην πλήρη ανάπτυξή τους και ήσαν ακόμα γεμάτοι χυμό, και τις φούρνιζαν και σκλήρηναν, αλλά αποκτούσαν πολύ ευχάριστο άρωμα. Τότε ε-ξεκόκκιζαν τις ρόκες και έσπαναν τους κόκκους στα χερμούθια. Από τα κορκότα αυτά, που τα ονόμαζαν αποκλειστικά "φούρνικα" παρασκεύαζαν σουπνα (φούρνικον σιρβάν) σκέτη, ή ρίχνοντας στην κατασρόθα οήγια ξερά, ξυνά δαμάσκηνα για να δώσουν στη σουπνα κάποια ξυνίθια. Ποηθοί προτιμούσαν να ρίχνουν λίγο ξύδι στο πιάτο τους. Στα ποντιακά χωριά της υπαίθρου της Μακεδονίας και Θράκης, συνηθίζονται ακόμα πολύ τα φουρνικά.

Τουρασιά (στύπα) Συνήθως τουρασιά παρασκεύαζαν από λάχανα, με κόκκινες πιπεριές, με ντομάτες άγουρες, με "πιρπιρίμια" (γλιστρίδες - αντράκλια) με αγουράκια, πιπεριές και μελιτζάνες. Συχνά "τη λαχανί' το ζωμίν" (ζωμός από λαχανένιο τουρσί), μετά από ένα σπιτικό γλέντι, χρησιμοποιούνταν σαν καταπραϋντικό φάρμακο, για τους μεθυμένους.

Καρς

Μια πόλη που είχε έντονο ελληνικό χρώμα

Το Καρς, πόλη της μεγαλύτερο μέρος των τουρκικής Αρμενίας, οποίων εγκαταστάθη-βρίσκεται στις ΝΔ. προο-βίσεις του Καυκάσου, ρς (περί τις 60.000), είναι χτισμένη πάνω σε ενώ περί τις 5.000 ε-οροπέδιο που δεσπόζει γκαταστάθηκαν σε 78 των διαβάσεων του Ερ-ζερούμ προς βορρά. Η-ταν πρωτεύουσα του κυβερνείου Καρς. Ο πληθυσμός της πόλης ή-ταν κατά την απογραφή του 1900 278.615 κατ. Το 1913 ήταν 321.954 κατ. από τους οποίους οι 65.000 ήταν Έλληνες.

Όλοι αυτοί οι μετανά-στες Έλληνες από τον Πόντο όχι μόνο ευδοκί-μψαν στις νέες αυτές πατρίδες τους, αλλά και διακρίθηκαν για την δημιουργική τους πρω-τοβουλία. Αναφέρεται σχετικά ότι σ' όλο το κυβερνείο του Καρς υ-πήρχαν 155 δημοτικά τουρκών και Ρώσων με αποτέλεσμα άλλοτε η πόλη να υπάγεται στην Τουρκία και άλλοτε στη Ρωσία. Το Καρς κατά τη διάρκεια του Κριμαϊκού πολέμου το κατείχαν οι Τούρκοι, καταλήφθηκε όμως από τους Ρώσους στις 24 Νοεμβρίου 1855 και στη συνέχεια αποδό-θηκε πάλι στην Τουρκία στις 30 Μαρτίου με τη συνθήκη του Παρισίου.

Κατά τον ρωσοτουρ-κικό πόλεμο του 1877-78 ανακαταλήφθηκε από τα ρωσικά στρατεύ-ματα που το είχαν υπό την κυριαρχία τους ως το 1918. Κατά την πε-ρίοδο 1878 - 1918 έγι-ναν στο Καρς ομαδικές μεταναστεύσεις Ελλή-νων του Πόντου, οι ο-ποίοι εγκαταστάθηκαν στην περιοχή του κυ-βερνείου του Καρς το

Μετά την Οκτωβρια-νή Επανάσταση του 1917 και την ανατροπή της κυβερνήσης Κερέν-σκι στις 7 Νοεμβρίου 1917 και την συνθήκη του Μπρέστ - Λιτόφσκ στις 3 Μαρτίου 1918 η και διακρίθηκαν για την αρχίσει έτσι η δραματι-κή περιπέτεια της φυ-γής τους για να μη μείνουν κάτω από την τουρκική κυριαρχία.

Με τη συνθήκη των Σεβρών στις 10 Αυγού-στου του 1920 το Καρς υπάχτηκε στην Ανεξάρ-τητη Δημοκρατία της Αρμενίας, η Τουρκία ό-παρθεναγωγείο που ι-δρύθηκε το 1886, πρα-κτικό άυκειο αρρένων, καθώς και γυμνάσιο θηλέων. Επίσης υπήρ-χαν στην πόλη δυο ελ-ληνικές εκκλησίες ο-καθεδρικός ναός της Μεταμόρφωσης του Χριστού και ο Άγιος Γεώργιος.

Τέλος στο Καρς υ-πήρχε άρτια οργανωμέ-νη ελληνική κοινότητα η οποία πρόσφερε ύψι-

"ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ"

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ
Οικονομολόγος - Συγγραφέας
Θουκυδίδη 2 - τηλ. (0331) 25.282

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΑΦΟΙ ΠΑΤΣΙΚΑ Ε.Ε.
ΤΗΛ. (0331) 66.913, 61.160 - FAX (0331) 66.979

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
Γωνία 16ης Οκτωβρίου - Διός
Τηλ. (0331) 28.356
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 1.000 δρχ.

ΑΒΛΕΨΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗ

Στην επιστολή του κ. Γιώργου Χιονίδη που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο του "Αργοναύτη" (αριθμ. φύλλ. 92, Σεπτ. '97) σημειώθηκαν τυπογραφικά λάθη.

Ζητούμε συγγώμη από τον αγαπητό μας συνεργάτη κ. Γιώργο Χιονίδη.

"Αργοναύτης"

Μαθήματα μουσικής του Πόντου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΞΕΙΝΟ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Όπως έγινε γνωστό από την Εύξεινο Λέσχη Βέροιας για δέκατη χρονιά η Λέσχη συνεχίζει τα μαθήματα ποντιακής λύρας και θεωρίας της μουσικής του Πόντου με την διεύθυνση του ηγάρρη καθηγητή μουσικής Θεόδωρου Βεροιώτη.

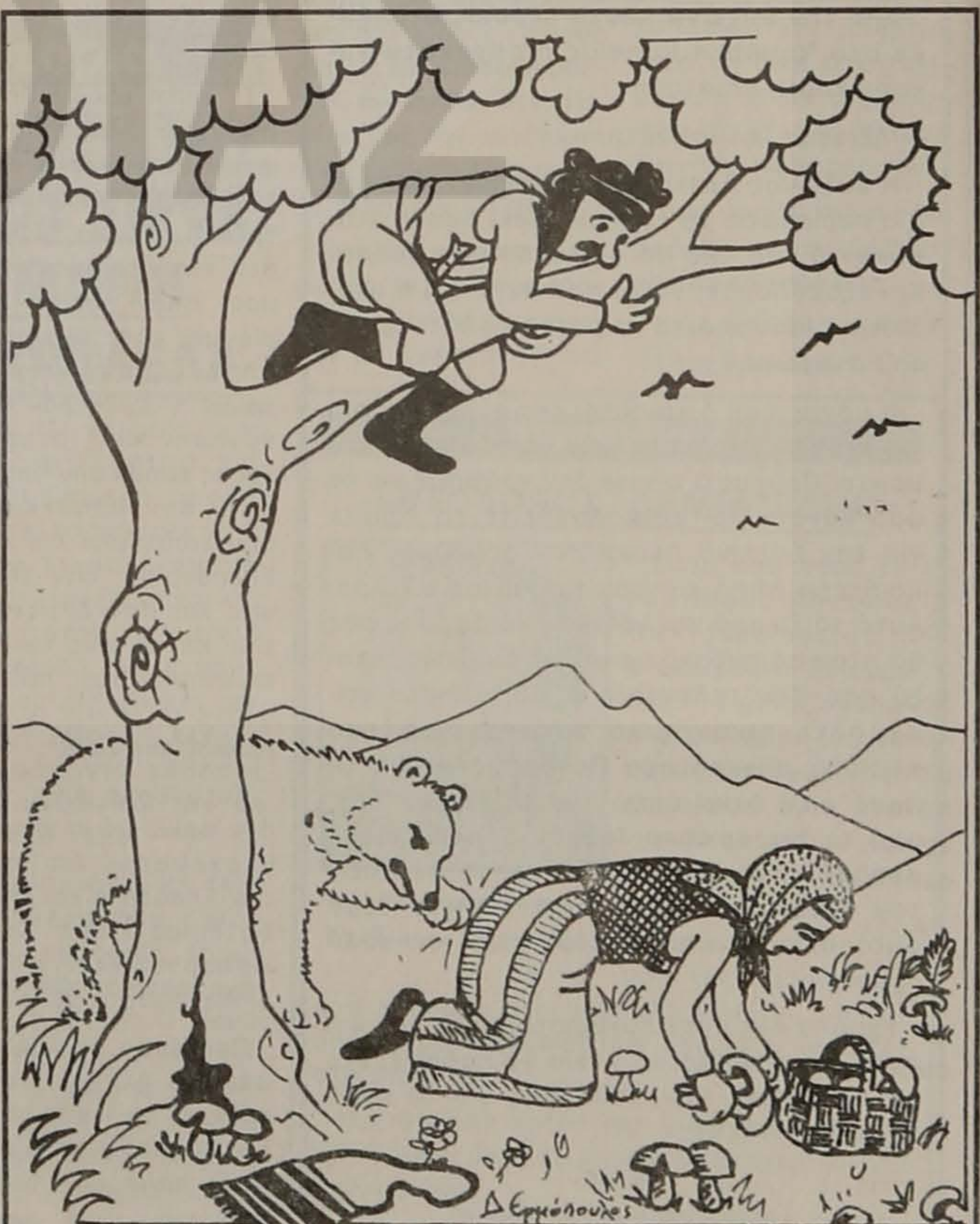
Οι εγγραφές γίνονται κάθε μέρα εκτός Σαββάτου και Κυριακής από τις 10 το πρωί μέχρι τις 2 το μεσημέρι στα γραφεία της Λέσχης (16 Οκτωβρίου - Διός) τηλ. 28356 και 031-705=6711. Τα μαθήματα άρχισαν.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

* Οι στήλες του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ" είναι στη διάθεση όλων των αναγνωστών του.

* Οι εργασίες πρέπει να στέλνονται αν είναι δυνατόν δακτυλογραφημένες.

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται.

Γιωρικά! κόψον τα παλαδά ε' και κόντινον το χέρι ε θέλω να βερεύω κουκουβάγια.

(Του Δημήτρη Ερμούπολης)

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ: παλαδά = τα τρελά, σερεύω = μαζεύω, κουκουβάγια = μανιτάρια.

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΚΩΣΤΑΣ Θ. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ

Ο ποντιακός ελληνοισμός, στην Ημαθία, έλασε, κατά τρόπον τραγικόν, ένα από τα εξιόλογα τέκνα του, τον Κώστα Χατζησαββά του Θωμά, συνταξιούχο αγρότη, από τη νέα Νικομήδεια. Ήταν 68 ετών. Διατέλεσε αντιπρόεδρος του Αγροτικού Συλλόγου της περιοχής Βέροιας και μέλος του ΚΟΔΗΣΟ (δρυτικό και της Κεντρικής Επιτροπής του).

Ήταν (υιοθετημένος) γιος της πρώτης προεδρίνας Κοινότητας στο Νομό μας (ο-εληφής της φυσικής μητέρας του) και διακρινόταν για την εργατικότητα του. Ήλλαωτε, τούτο αποδεικνύεται και από το τραγικό γεγονός ότι πέθανε, ενώ εργαζόταν στο χωράφι του, στον βάλτο, κοντά στο ρακτέρ του, ωσάν να επέλεξε συνειδητά, τον τρόπο του θανάτου του!!

Τίμιος, ευθύς, με μεστωμένο μυσλό, όπως μπορεί να είναι ένας ώριμος συμπατριώτης μας, ο οποίος γνώρισε και την "Ξενιτεία" στην (Δυτική, τότε) Γερμανία.

Αγαπητός στους σωστούς και χρηστούς συγχωριανούς του.

Ευτύχησε να αποκαταστήσει τα δύο καλά παιδιά του (Θωμά και Μαρία) και να αποκτήσει τρία αγαπημένα εγγόνια.

Βοηθούμενος πάντοτε από την εργατική και αφοσιωμένη Πόντια, γυναίκα του, κατόρθωσε να είναι ένας δακτυλοδεικτούμενος προοδευτικός αγρότης και άξιος πολίτης, που αναμειγνύεται στα "κοινά" όχι για να καρπωθεί "ρουσφέτια", να έχει παράνομες εξυπηρετήσεις, αλλά για το κοινό συμφέρον (προσέβλεπε στο δάσος και όχι στο ατομικό του δέντρο).

Προσωπικά, αισθάνομαι ιδιαίτερον πόνον και μέγιστο το έλλειμμα από τη σωματική απουσία του. Λυπάμαι δε, επειδή έλειπα εκτός Ελλάδος, όταν επισυνέθηκε το ατύχημα. Την 26-10-97 (όπως και ο υπεύθυνος του "Αργοναύτη", φίλτατος δε, οικονομολόγος και συγγραφέας, κ. Γιάννης Μελετίδης), στα "Ισάρντα" του, υπήρξε η εξωτερική εκδήλωση ψυχικής συναντήσεως και μέθεξή μας στον πόνο της φίλης του γυναικός του, των αγαπημένων παιδιών του, των εγγονών και των αγαπητών των νύμφης και γαμπρού του, όπως και των άλλων συγγενών του, των πολλών φίλων και πλήθος συγχωριανών του.

Το σύντομο τούτο αποχαιρετιστήριό μου, ως είναι το τελικό, μετά όσα προηγήθηκαν και δημοσιεύτηκαν ήδη (θλέπετε αναλυτική νεκρολογία του, που έγραψε και δημοσιεύτηκε στις τοπικές εφημερίδες, της Βέροιας, "Ελεύθερο Βήμα" και "Μακεδονική" στα φύλλα τους της 17 και 18-10-1997, αντίστοιχα, όπως και το θερμό κείμενο τηλεγραφήματος - φαξ, που έστειλε στην οικογένειά του ο κ. Γιάνκος Πεσμαζόγλου, πρώην Πρόεδρος του ΚΟΔΗΣΟ, Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών, υπουργός, καθηγητής Πανεπιστημίου, Ευρωβουλευτής και βουλευτής, το οποίο δημοσιεύτηκε στις ίδιες επίσης εφημερίδες, στα φύλλα της 31-10-1997, σελίδες 2 και 5 αντίστοιχα.

Αποχαιρετήσαμε, λοιπόν, έναν άριστον συμπατριώτη μας, σκεπαιον, μυαλωμένον και εργατικώτατον αγρότη και σωστού πολίτη. Τέλος, έναν πολυτιμώτατον φίλον και συμμαχτή...

Γιώργος Χ. Χιονίδης

Σημ. "Αργοναύτη": Και ο "Αργοναύτης" με τη σειρά του εκφράζει το θερμό του συλλυπητήριο στην οικογένεια του αγνού και ωραίου συμπατριώτη μας Κώστα Θ. Χατζησαββά. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Γιάννης Φωτιάδης του Παύλου και της Σοφίας το γένος Χ' Πουλιδής, γεννήθηκε το 1914 στον Πόντο της Μικράς Ασίας και συγκεκριμένα στο χωριό Τερέκιογι ή Δερέ-Κιογι Α-πεσίου, της Επαρχίας Ζόρας, του Νομού Σεβαστείας.

Με την ανταλλαγή του 1914 ήλθε στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στο χωριό Σωσάνδρα Αριδαίας, όπου τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο και το Γυμνάσιο Αριδαίας. Μετά έφυγε με τους γονείς του για το Ζερβοχώρι Ναούσης, και τέλος εγκαταστάθηκε στο Ανω Ζερβοχώρι.

Το 1932 πήγε στο δίδασκαλείο Θεσ/νίκης και πήρε το πτυχίο του διδασκάλου. Το 1936 διορίσθηκε στο χωριό Κάτω Κοπανός Ναούσης, την σημερινή Χαρίεσσα, όπου δίδαξε μέχρι το 1940.

Από το 1941 έως το 1954 δίδαξε στα χωριά Άγιος Γεώργιος και Ανω Ζερβοχώρι Ναούσης. Στο διάστημα αυτό ανέπτυξε μία πλούσια πνευματική και καλλιτεχνική δραστηριότητα, δημιουργώντας θεατρικούς ομίλους, με τους οποίους έδινε παραστάσεις στα γύρω χωριά, και τα έσοδα τα δίδεθε για τις ανάγκες του σχολείου.

Ο Γιάννης ήταν ερωτευμένος με το επάγγελμά του, ήταν τρομερά φιλόδοξος για τα παιδιά, γι' αυτό και τα έκανε ιδιαίτερα μαθήματα, πάντα αφιλοκερδώς, για να πετύχουν στο Γυμνάσιο.

Πολλοί από τους σημερινούς επιστήμονες, της ευρύτερης περιοχής, τη Ημαθίας, την επιτυχία τους την οφείλουν σ' αυτόν. Το 1954 πήρε μετάθεση για το 6ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας του οποίου διετέλεσε και Διευθυντής μέχρι της συνταξιοδότησής του. Εδώ παντρεύτηκε και απέκτησε παιδιά, τα οποία και συμπαραστάθηκε στις δύσκολες στιγμές της ζωής τους.

Στα χρόνια της κατοχής πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση κατά των Γερμανών. Πολλοί θα μπορούσε να γράψουν κανείς για τον Γιάννη, αλλά και αυτά τα ολίγα ας είναι μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του και ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Ο ανεψιός του Κώστας Φωτιάδης

Σημείωση "Αργοναύτη": Ήταν πράγματι μία ξεχωριστή φυσιογνωμία ο αείμνηστος Γιάννης Φωτιάδης.

Ήταν ένας ζωντανός άνθρωπος της προσφοράς. Ολη του η ζωή ήταν μία προσφορά "από καρδιάς". Επί σειράν ετών υπήρξε Πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας.

Το πέρασμά του ήταν καρποφόρο. Ο υπεύθυνος του "Αργοναύτη" έχει και αυτός έναν ιδιαίτερο λόγο να λυπάται για την απώλειά του.

Υπήρξε συνεργάτης του ως Γενικός Γραμματέας το Δ.Σ. της ΕΛΒ. Πολλά διδάχθηκε από τη μεγάλη πείρα του και από την ανθρωπιά του. Ήταν ένας μεγάλος Πόντιος που είχε μέσα του ιδανικό.

Τα υψηλά ιδανικά υπηρέτησε με θάρρος και στα πιο δύσκολα χρόνια της ζωής του. Ιστάθηκε πάντα όρθιος, όπως αρμόζει στους μεγάλους άντρες.

Η Ε.Λ.Β. θα τιμήσει την μνήμη του μεγάλου αυτού Αντρα σε ειδική τελετή.

Αιωνία ας είναι η σεβαστή μνήμη του.

"Αργοναύτης"

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΧΟΥΡΙΔΗΣ

Ο αείμνηστος Νικόλαος Τσαχουρίδης γεννήθηκε στη Μικρή Σάντα Ημαθίας το 1923. Λίγο μετά την εγκατάσταση των γονιών του από τον Πόντο στην Ελλάδα. Γονείς του ο Αλέξανδρος Τσαχουρίδης από τη Σάντα του Πόντου και μητέρα του η Ξανθήνη, το γένος Πετρίδη, Σουρμενίτσα. Ο Νίκος μεγάλωσε στη Μικρή Σάντα, όπου και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού και διακρίθηκε για την άριστη επίδοσή και την επιμέλειά του. Από μικρό παιδί μπήκε στον κύκλο των γεωργοκτηνοτροφικών εργασιών, δίπλα στον πατέρα του, όπως άλλωστε συνέβαινε τότε με όλες τις οικογένειες και με όλα τα παιδιά. Υπηρέτησε την στρατιωτική του θητεία στα βαριά χρόνια της Κατοχής, και για (4) τέσσερα χρόνια.

Σύζυγο πήρε, από την Καστανιά Ημαθίας, την Αμαλία το γένος Αμοιρίδη, από οικογένεια Σανταίων. Απέκτησε τρεις θυγατέρες, τις οποίες ανάθρεψε με μεγάλη αγάπη και ιδιαίτερη στοργή και φροντίδα.

Όταν εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Βέροια, ασχολήθηκε με το σκληρό επάγγελμά του σοβατζή. Εμαθε την τέχνη πολύ καλό και εργάστηκε εντατικά μέχρι την συνταξιοδότησή του.

Αγαπούσε και τιμούσε τους συγγενείς και τους φίλους, τους συμπατριώτες του και γενικά τους ανθρώπους. Ίσχυρά και διακριτικά και πρόθυμα υπηρέτησε τα πολιτιστικά και τη φιλανθρωπία προσφέροντας, όπου χρειαζόταν, τη δουλειά του, την τέχνη του ή χρήματα. Θεωρώντας πολύ φυσική την προσφορά του και για τον πατριωτισμό του. Όμως η ασθένεια, που από παλιά τον σημάδεψε, δεν τον άφησε να χαρεί περισσότερο. Αφού αγωνίστηκε επί μήνες, αυτός, ο στίβαρος και δυνατός μαχητής της ζωής, ο ακούρατος στη δουλειά, με το σίγουρο βλέμμα και το σταθερό χέρι, ο Νίκος Τσαχουρίδης του Αλεξάνδρου, μέσα στη στοργική αγκαλιά των κοριτσιών του και της συζύγου, αποχαιρέτησε αυτόν τον κόσμο και έφυγε για πάντα. Έφυγε ένα πρωινό, στις 3 Σεπτέμβρη 1997, και με την ικανοποίηση, ότι σαν άνθρωπος έκανε ό,τι ήταν στις δυνατότητές του για όλους, της αγαπημένης του οικογένειας, αλλά και για τα αδέρφια του, για το ανήψιο του.

Η Σανταϊκή οικογένεια των Τσαχουριάντων έχασε ένα πολύ όξιο και αγαπητό μέλος τη.

Όλοι οι συγγενείς του, οι φίλοι της δουλειάς, οι φίλοι του της μικρής παρίας της ποντιακής Αύρας, οι φίλοι του του καφενείου "Πλάτανος" και όλοι οι γνωστοί και γείτονες, με συγκίνηση τον συνόδεψαν, τιμώντας τον, στην τελευταία του κατοικία, στο κοιμητήρι της Μ. Σάντας, δίπλα στους γονείς του.

Αγαπημένε μας Νίκο Τσαχουρίδη του Αλεξάνδρου, σύζυγε, πατέρα, παππού, αδελφέ και θείο ας είναι ελαφρό το κόμμα της Σάντας που σε σκεπάζει. Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη.

Σοφία Πιστοφίδου - Τσόγκα

Σημ. "Αργοναύτη": Ήταν ο αείμνηστος Νίκος Τσαχουρίδης ένας ωραίος και αγαπητός άνθρωπος. Ένας γνήσιος Πόντιος με καταβολές. Στη ζωή του χάριζε χαμόγελο και μόνο χαμόγελο. Ο Νίκος Τσαχουρίδης προσέφερε και στην Ευξείνου Λέσχη Βέροιας. Υπήρξε μέλος του Δ.Σ. Η παρουσία του στη Λέσχη ήταν ανεκτίμητη. Έφυγε από κοντά μας ακόμα ένα αγαπητό μέλος μας. Η ΕΛΒ θα τιμήσει τη σεβαστή μνήμη του σε ειδική τελετή. Είναι μία υποχρέωση σ' αυτούς τους ανθρώπους που ζωή τους υπήρξε μία προσφορά. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

"Αργοναύτης"

ΔΕΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40

Ο Χρυσάνθος, ο ηρωικός Αρχιεπίσκοπος, είχε μεταβεί με το μετόπισθεν σε στρατόπεδο προσεχώς. Είχε δύο εντολές να γίνονται κάθε μέρα σε όλους τους ναούς της Αρχιεπισκοπής (Αθηνών και Πειραιώς) παρακλήσεις "υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ενισχύσεως, ευδοξίας, νίκης και κράτους των κατ' Εθρον, αίρα και βασιλείων μακαρίων ελλήνων στρατευμάτων". Και μήλο ο έθνος ήταν παρών στις δεήσεις και τις δεηολογίες, όταν νικούσαν οι στρατός μας. Τότε δεν λησμονούσαν οι καμπάνες λόγω του πολεμικού, αλλά ο ελληνοεθνικός λόγος είναι εδρασημένο από τις εμπειρίες ότι κάθε ημέρα η Παράκληση δοθεί στην Εκκλησία στις 4 η ώρα το απόγευμα. Το αυτό γίνεται σ' ολόκληρη την Ελλάδα. Έτσι, ενώ ο Στρατός μας υπερασπιζόταν με την Αθήνη την Ελευθερία μας, ο έθνος πληθυσμός ευλόγητο γονατώντας στις Εκκλησίες υπέρ της νίκης του θείου, και της ελευθερίας και ειρήνης του σύμπαντος κόσμου.

Ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσάνθος επισκέπτεται τραυματίες του πολέμου του '40

"Η Ρωμανία κι αν επέρασεν, ανθεί και φέρει κι άλλο"

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ - ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ ΤΟΥ Γ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ

Του Γερασιμίδη Μιχάλη

Γεν. Γραμματέα της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας

συνέχεια από την 1η σελ.

με τον ποίητη. Να κερδίσει την αγάπη την κλωνισμένη του εμπιστοσύνη, δίνοντας φτερά στα όνειρά του. Μόνο έτσι αποθλασμένος από το φοβερό άγχος της ζωής, την αβεβαιότητα ευαισθητοποιείται σε θέματα μείζονος εθνικής και πολιτιστικής σημασίας.

Ας μην περιμένουμε κάτι αξιόλογο να γίνει στον τόπο όπου οργιάζει το κακό παράδειγμα και δηλητηριάζει τον ποίητη. Στον τόπο όπου, μέχρι πρότινος τιμωρήθηκαν όσοι πάλαψαν για μία καλύτερη Ελλάδα και με το αίμα τους, ακολουθώντας την επιταγή της Ιστορίας, κράτησαν ψηλά τη σημαία του έθνους. Το κατάντημά τους δεν βοηθά το έργο μας. Καιρός είναι η πολιτεία ν' ανοίξει τα μάτια της πριν είναι πολύ αργά. Και δεν το ισχυρίζομαι σαν απογειωμένος ιδεαλιστής, ούτε σαν μεμφίμοιρος ποίητης. Είναι αλήθεια που την συναντάς σε κάθε σου βήμα. Οχι πως δεν γίνεται τι-

ποτε και από άλλα αυτά που γίνεται δεν βρίσκει την ανάλογη αποδοχή. Ήδη πολλοί μας πληρώνουν με την εύλογη, θα έλεγα, αδιαφορία τους. Αφήνω την ακραία συμπεριφορά που και αυτή έχει την ερμηνεία της. Κανείς δεν γεννιέται για να κάψει το ιερό σύμβολο της πατρίδας του. Αλλά θύρετρα η κύρια ευθύνη και το γεγονός αυτό πρέπει να μας προδραστηρίσει.

Χρειάζονται, λοιπόν, μέτρα ανακούφισης του ποίητη, αν ο ξένος παράγοντας το επιτρέψει, και ταυτόχρονα μια διαρκής επίμονη σταυροφορία με τη συστράτευση όλων των δυνάμεων να συμβάλλουν αποτελεσματικά. Δεν έχουμε άλλη περιθώρια αναμονής. Δεχόμαστε χρόνια τώρα, μία επικίνδυνη επίθεση στον τομέα της εθνικής και πολιτιστικής αυτογνωσίας, με πολιτιστικά υποπροϊόντα άλλων χωρών. Επιχειρείται μεθοδικά μια άλλη μορφή άγησης, χωρίς τρομπέτες και πυροβόλα. Ο αναίμακτος αυτός ιμπεριαλισμός που δεν είναι βίαιος για να προ-

καθίσει θετικές αντιδράσεις, συνιστά, λόγω της φύσεώς του, ίσως την μεγαλύτερη απειλή που γνώρισε ποτέ η χώρα μας.

Το αποτέλεσμα έρχεται σταδιακά αλλά σίγουρα κάτω από τις σημερινές συνθήκες. Δυστυχώς απέναντι στη σαρωτική μανία του που απειλεί την παραδοσιακή και εθνική μας ταυτότητα οι αντιστάσεις του ελληνισμού δεν είναι τόσο ισχυρές και δικαιολογημένα. Πρέπει πολλα να γίνουν και ταυτόχρονα χρειάζεται προπάντος μια πιο αποτρεπτική των κινδύνων αυτών παιδεία. Αλλά για το εξαιρετικά σοβαρό αυτό θέμα, με τις λογής - λογής διαστάσεις, που αφορούν άμεσα κάθε συνέδριο εθνικής και πολιτιστικής αυτογνωσίας θα ζητήσω και πάλι το λόγο.

Παρακαλώ τον κ. Μουρατίδη Μιχάλη, Πρόεδρο στο 3ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Βέροιας να παραδώσει το βιβλίο πρακτικών στον Πρόεδρο του σημερινού 4ου Συνεδρίου.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ...

Του κ. Ανδρέα Εθ. Ταταριδίου

Σε άλλη στήλη της εφημερίδος μιλήσαμε με ενθουσιασμό για τον κ. Γεώργιο Χιονίδη.

Ευκαιρία να μιλήσουμε με τα αυτά συναισθήματα και για μία άλλη ποίητη - ποίητη σημαντική προσωπικότητα της Ποντιακής και Νεοελληνικής Διανόησης: την κ. Τασούλα Καμπουρίδου.

Και για την περιπτώση, αφορμή στο γράψιμό μας αυτό στέκεται μία διάκριση.

Η κ. Τασούλα Καμπουρίδου, παγκοίως γνωστή στον χώρο μας για την έφεσή της στα Γράμματα, καθότι Φιλόλογος (ήδη επίτιμη Λυκείαρχης) έχει γιμιά καρποφόρα πορεία: α) Σωματειακή (= Πρόεδρος επί χρόνια της Ενωσέως Ποντίων Καβάλας), β) Πνευματική (= συγγραφέας 2 βι-

βίων, πάμπολων άρθρων και με μία πληθώρα διαλέξεων) που όλα αυτά τις απόφεραν αρκετές τιμητικές διακρίσεις και εδραίωσαν τη φήμη της για μία γυναίκα δυναμική, δραστήρια, άξια!

Στις τόσες δε επιδόσεις της ως προσθέσουμε και μία άλλη, εξίσου αξιόλογη την ενεργό συμμετοχή της στο γλωσσικό μας ζήτημα. Ήδη είναι Πρόεδρος του Ομίλου Διεθνοποίησης της Ελληνικής Γλώσσας για την Καβάλα!

Αυτή δε η τελευταία ιδιότητά της, της "χάρισε" άλλη μία τιμητική διάκριση.

Συγκεκριμένα η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, που εδρεύει στο Βούπερταλ της Γερμανίας, δια του Προέδρου

της Δρ. Χαραλάμπους Στεφανοπούλου την 3.7.1997 στο Δημαρχείο της πόλης Καβάλας, της απένειμε βραβείο με την ένδειξη: "Η Ακαδημία Ελληνικής Γλώσσας και Πολιτισμού επιδραβεύει την προσφορά στον τομέα Εθνικής και Πολιτιστικής Δράσης και εύχεται όπως η παράδειγμά της αποτερεί συνεχή μίμηση επ' αγαθώ της Ανθρωπότητας...". Μεγίστη τιμή, νομίζω, για την εν γένει προσφορά της κ. Τασούλας Καμπουρίδου, διότι δείχνει αναγνώριση αυτής της προσφοράς της!

(ΣΗΜ. Μαζί της βραβεύτηκε και ο συμπατριώτης μας Δήμαρχος Καβάλας κ. Λευτέρης Αθανασσιάδης, για το έργο του στην Τοπική Αυτοδιοίκηση... "που είναι πολύ όμορφο και τίτανιο...")

Εξ' αφορμής λοιπόν

μιας διακρίσεως γράψαμε και για άλλη διάκριση. Κι οι δύο διακριθέντες ανήκουν στην κατηγορία των παραγωγικών πνευματικών ανθρώπων μας. Χαιρετίζουμε με ανυπόκριτη χαρά την άνοδό τους στην εκτίμηση του κοινωνικού συνόλου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΛ. ΤΑΤΑΡΙΔΗΣ Ζάκυνθος

Υ.Γ.: Μια ευχάριστη έκπληξη μας περίμενε την 4.9.1997: "ΤΑ ΝΕΑ" δημοσίευσαν σύνεντευξη του Καθαλιώτη Δημοσιογράφου κ. Παύλου Αθισάνογλου με την κ. Τασούλα Καμπουρίδου. Σ' αυτήν καταχωρούνται σκέψεις και οράματα της κ. Καμπουρίδου για τον Πόντο, την γενέτειρά της, την Νεολαία μας, τα Γραμμάτα μας, τον Ελληνισμό όπου γης κ.α....

Ο ίδιος

Μια ενδιαφέρουσα πνευματική εκδήλωση της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας

Έρχεται στην πόλη μας ο διαπρεπής καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Νεοκλής Σαρρής, γνωστός στο Πανελλήνιο για τον πύρινο λόγο του.

Ο κ. Σαρρής είναι κεντρικός ομιλητής στην πνευματική εκδήλωση που διοργανώνει η Ευξείνος Λέσχη Βέροιας στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Βέροιας την 7η Δεκεμβρίου 1997, ημέρα Κυριακή και ώρα 7.30 το βράδυ.

Πριν από την εισήγησή του θα γίνει παρουσίαση του βιβλίου της Ευξείνου Λέσχης (Ακριτικός, Αλύτρωτος, Απόδημος Ελληνισμός).

Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε με αφορμή το τρίτο Πανελλήνιο Συνέδριο Ποντιακών Συλλόγων για την Εθνική και Πολιτιστική Αυτογνωσία που πραγματοποιήθηκε στην πόλη μας (Μάιος 1996) και θα διατίθεται την ημέρα της εκδήλωσης στο χώρο του Φουαγιέ.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

1. Στην Αμισό (Σαμψούντα) 1914 - 1915 ιδρύεται ανδρική χορωδία με συνοδεία ορχήστρας. Τη χορωδία διύθυσε ο νεαρός τότε Δημήτρης Κουτσογιαννόπουλος.
2. Τραπεζούντα: Η Αυτοκράτειρα. Το 1916 ιδρύεται ο μουσικός Όμιλος Τραπεζούντας.
3. Ριζούντα: Τρίτος σταθμός της μουσικής περιοδείας του Δημ. Κουτσογιαννόπουλου στη Μουσική Σχολή του Συλλόγου "Ο Χρυσάνθος".
4. Βατούμ: Μουσικές εμφανίσεις στο θέατρο "Σμαέφσκ".
- Επίσης στο ίδιο θέατρο έπαιξε το έργο "Ο Αγαπητικός της Βοσκοπούλας".
5. Επιστροφή στην Αμισό και ίδρυση θεατρικού ομίλου το 1919 με σοβαρή καλλιτεχνική δουλειά. Και
6. Στην Πάφρα η τελευταία καλλιτεχνική του εμφάνιση στον Πόντο και το 1920 εγκαταλείπει τον Πόντο λόγω των Νεοτούρκων του Μουσταφά Κεμάλ και έρχεται στην Ελλάδα.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΒ ΣΕ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

συνέχεια από την 1η σελ.

εδραιωμένες θαθεία μέσα μας δυνάμεις για το παρόν και το μέλλον του σύμπαντος Ελληνισμού και χωρίς να παραβλέπουμε τις δυσκολίες που σήμερα υπάρχουν, ευχόμαστε πλήρη ευόδωση των εργασιών του Συνεδρίου μας αυτού και στον καθένα μας να είναι ευχάριστη και Γραμματέας της Ευξείνου Λέσχης κ. Γερασιμίδης Μιχάλης παρουσίασε το βιβλίο των πρακτικών με την παρακάτω σύντομη ομιλία: F1

Ο κ. Μουρατίδης Μιχάλης παρέδωσε τα πρακτικά με την ευχή κάθε Συνέδριο να είναι καλύτερο από το προηγούμενο και το επόμενο να μας βρεί όθους ενωμένους.

Πριν από την λήξη των εργασιών το σώμα των συνέδρων ανέθεσε την επόμενη διοργάνωση στον Σύλλογο Ποντίων Λαγκαδά.

Αποχέτευση Μακροχωρίου και κτίριο Ευξείνου Λέσχης στο Β' Κ.Π.Σ.

Δύο έργα επιδιώκει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ημαθίας να εντάξει στην αναμόρφωση του Β' Κ.Π.Σ. σε συνεργασία με τον γεν. γραμματέα της Περιφέρειας κ. Σοφιανό.

Πρόκειται για την αποχέτευση του Μακροχωρίου (700 εκ.) για την οποία υπάρχει εγκριμένη μελέτη, υπάρχει κεντρικός αγωγός αλλά και ο βιολογικός καθαρισμός, ο οποίος έχει προβλεφθεί να δέχεται και τα λύματα του Μακροχωρίου και το πολιτιστικό κέντρο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, το οποίο επιδιώκεται να ενταχθεί στο Β' Κ.Π.Σ.

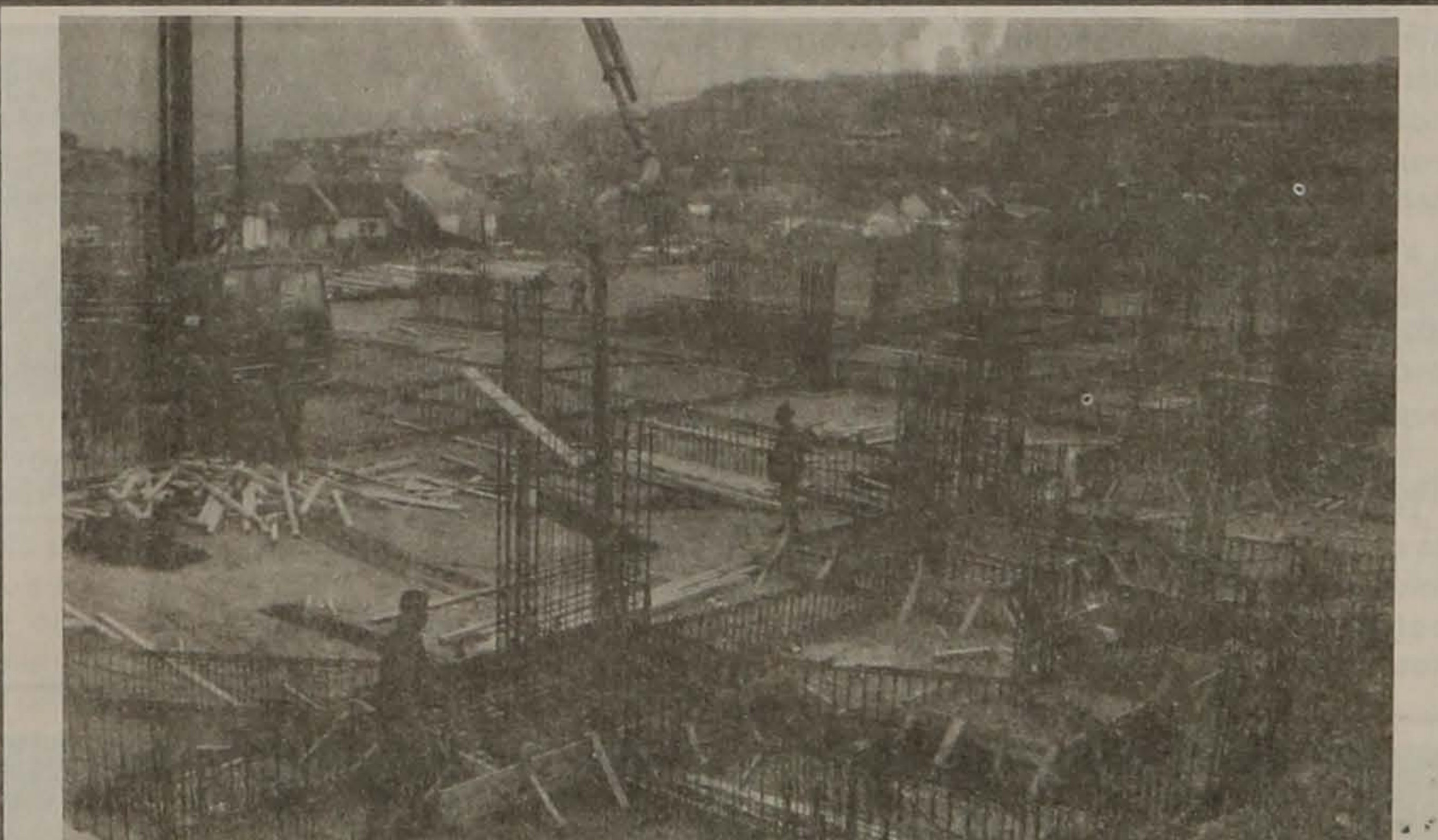
Τα δύο αυτά έργα - όπως ενημέρωσε ο Νομάρχης Ημαθίας - δεν μπορούν να ενταχθούν στο σύνολό τους αλλά ένα μέρος της κατασκευής τους.

Μαθήματα Ποντιακών Χωρών

Η Ευξείνος Λέσχη Βέροιας κάνει γνωστό στα μέλη και τους φίλους ότι τα μαθήματα εκμάθησης Ποντιακών χορών (αρχαίων και προχωρημένων) άρχισαν την Κυριακή 5 Οκτωβρίου 1997 στην αίθουσα απέναντι από τα γραφεία της Λέσχης.

Επίσης γίνεται γνωστό στους χορευτές του μεγάλου χορευτικού, ότι οι πρόβες θα γίνονται κάθε Παρασκευή στις 9 η ώρα το βράδυ.

Η εκμάθηση των ποντιακών χορών, όπως πάντα, γίνεται εντελώς δωρεάν.

Το υπό ανέγερση Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο της Ε.Λ.Β. Η συμβολή όλων στην ηεράτωση του έργου κρίνεται αναγκαία και επιβεβλημένη.